Gondoljunk bele, hogy annak idején emberek tízezrei nézték az eget, hogy meglássanak egy repülő csészealjat, ami egy másik bolygóról érkezett. Egyre több ember számolt be arról, hogy földönkívüli lényekkel találkozott, és felvitték őket az űrhajó fedélzetére. Mások telepatikus üzeneteket fogadtak, maguk köré vonzották az érdeklődőket, és elmondták, hogy az Űrtestvérek útmutatásai alapján kell élnünk.

Abszurd találkozások tárháza

Már az 1950-es évektől kezdődően számos hiteles beszámoló látott napvilágot az ufókról és a közeli találkozásokról, így a titkosszolgálatokat és a katonaságot is egyre jobban kezdték érdekelni az emberek tapasztalatai. Ettől függetlenül már ekkoriban is feltűntek olyanok, akik szinte csak nevetségessé és komolytalanná tették a témát, de a sajtó és a rádió viszont helyt adott nekik. A korszellemet figyelembe véve jobban élt a köztudatban az, hogy a földönkívüliek esetleg rádión keresztül fognak kommunikálni velünk, és ezt a lehetőséget használta ki *Richard Dick Miller* is. A fiatal férfi azt állította, hogy *Mon-Kával*, a Mars bolygó vezetőjével áll kapcsolatban és üzeneteit magnószalagokon is rögzítette. Ezek valószínűleg előfutárai lehettek a modern „chanellingeknek", azaz csatornázásoknak: *„Üdvözlet, földi emberek. Mon-Ka vagyok. Ma este arról a bolygóról beszélek hozzátok, amelyet Marsnak hívtok. Mi, az Űrszövetség tagjai most hozzátok szólunk, földi emberek. Mondandónkat egy olyan incidens előidézésével fogjuk bizonyítani, amely örökre eloszlat minden olyan állítást, amely tagadná a létezésünket. Az Ön 1956-os évének november 7-én estéjén, helyi idő szerint 22:30-kor kérjük, hogy az egyik kommunikációs állomása két percre távolítsa el a vivőjelét a levegőből. Abban az időben a hajónkról fogunk beszélni, amely 10 000 láb magasságban fog állomásozni az Ön nagyvárosa, Los Angeles felett. Ez a hajó minden ember számára látható lesz, mivel erőtereink megvilágítják. Földi emberek, itt az ideje, hogy megtudjátok az igazságot."* Egyes rádiók úgy gondolkodtak, hogy meglátják mi lesz a dologból, sőt, még egy repülőgépet is felküldtek, hogy közelebbről megfigyeljék majd a megjelenő űrhajót. Természetesen semmi sem történt, és ez óriási visszaesést eredményezett az emberek szemében a témával kapcsolatban, így Miller pár évre el is tűnt a közösségből. Azonban évek múlva újra felbukkant, mint „Kla-la", az Aldebaran bolygórendszerből érkező lény közvetítőjeként, és a friss kazettáit árulta a kongresszusokon, mígnem a 70-es évekre végleg eltűnt a színről.

A Marssal kapcsolatban mást állított meg *Lee Childers*, aki 21 csillagközi utazáson vett részt – legalábbis ezt mondta 1958-ban, amikor berobbant az ufológia színterébe. A földönkívüliek ugyanis felvitték az űrhajó fedélzetére, elvitték a Marsra, ami egy halott bolygó volt, míg a Holdon óriási városokat látott. Ez még hagyján, viszont amikor egy sajtótájékoztatón bejelentette, hogy ő egy 250 éves bolygóközi utazó, *Neason* herceg a Tythan nevű bolygóról, akkor mindenki őrültnek nézte. Azonban még egy női asszisztenst is vett maga mellé – miután otthagyta feleségét és öt gyerekét –, aki felvette a *Negonna* hercegnő nevet. Néhány alkalommal feltűntek az UFO-s találkozókon, majd szintén eltűntek a süllyesztőben. *Howard Menger* viszont évtizedeken keresztül híres volt a földönkívüliekkel kapcsolatos találkozásairól (az 1950-es évektől kezdődően a 2000-es évekig). Menger elmondta, hogy az idegenek beépültek a társadalmunkba, ugyanis külső jegyekben alig térnek el tőlünk. A férfi úgy vélte, hogy előző életében egy Szaturnuszon élő lény volt, akit *Sol du Naron*nak hívtak, és halála után ide inkarnálódott a Földre. Ugyanezt mondta egy *Vivenus* nevű lány is, akinek valódi nevét nem ismerjük, de a Vénuszról jött. 1960-ban vette birtokba földi testét, amikor annak előző tulaja öngyilkos lett. 1967-ben vendégként szerepelt a népszerű *Long John Nebel* műsorában, majd körbeutazta az országot, gitározott, és a vénuszi életről beszélt, hogy aztán hirtelen abbahagyja az egészet és eltűnjön az emberek szeme elől.

UFO-k, sarlatánok és más csodabogarak

Csészealj-mánia

A földönkívüliek és a repülő csészealjak témája sokszor furcsa, humoros és bizarr figurákat vonzott maga köré. Az első kongresszusokon szinte bárki felszólalhatott, akinek állítólagos kapcsolata volt az idegenekkel. Egyesek azt mondták, hogy valójában földönkívüliek, és birtokba vették egy ember testét, míg mások szektákat alapítottak és az UFO-k eljövetelét várták. Az akkori pin-up lányok csészealj klubokat alapítottak, és a rendezvényeken még szépségkirálynőt is választottak.

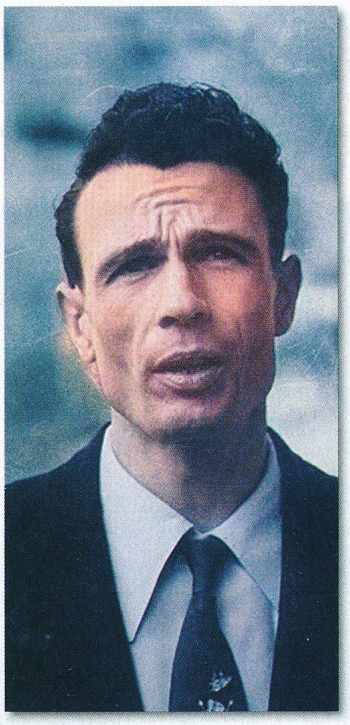

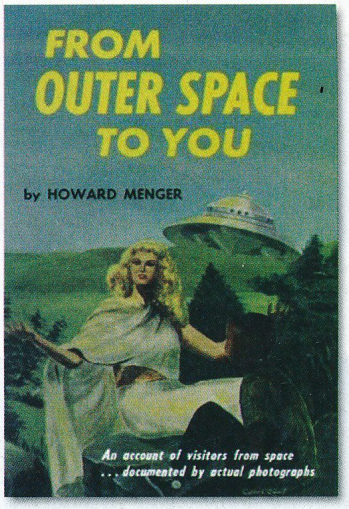

Howard Menger évtizedeken keresztül híres volt a földönkívüliekkel kapcsolatos találkozásairól, amelyeket könyveiben ismertetett

Nők a címlapon

A korabeli szaklapoknak alig volt rendelkezésükre álló jó minőségű UFO-fotójuk, ezért a rajzok és a grafikák mellé kitaláltak egy új megoldást: pin-up lányokat fognak használni a népszerűsítés céljából. Így a címlapokra is gyakran nyomtattak képeket csinos,

fiatal nőkről, akik látszólag csészealjakat kerestek az égbolton vagy hamis UFO-kkal pózoltak. A nők szinte szexszimbólumokká váltak és jobban fogyaszthatóvá tették a könyveket, valamint az újságokat. Elég volt pár szép hölgynek UFO-modelleket dobálnia és korong alakú kalapokat hordania, és máris bekerülhettek a lapokba. Ezért is láthatjuk a korhű képregényekben vagy éppen az első filmekben a bajbajutott nőkről szóló jeleneteket, amelyekben szörnyek és más rémfigurák próbálják elragadni őket. A nők és a csészealjak ellepték a moziplakátokat, a könyvborítókat, a naptárakat és a reklámokat is. Például a Los Angeles-i Centenary Kollégiumban alapított Repülő Csészealj Klub lánytagjai is úgy népszerűsítették magukat, hogy olyan fotókat készítettek, melyeken az eget fürkészik űrhajók után kutatva. 1960-ban az egyik UFO-kongresszuson meghirdették a *Miss Out Of World* nevű szépségversenyt is, amelyet a szőke és hófehér bőrű táncosnő, *Daryle Niemant* nyert meg, akinek szintén volt kapcsolata a földönkívüliekkel. A hölgy állítása szerint egyszer egy *Solomon* nevű űrasszonnyal beszélgetett, majd telepatikus kapcsolatban maradtak egymással. Sőt, egyszer még egy *Mika* nevű űrállatot is látott, ami egy nyúl és egy macska keverékének tűnt. Természetesen ez a történet már akkor sem volt túl meggyőző az emberek számára, de mindent elnéztek a hölgynek a szépsége miatt. Szintén vonzónak ítélték *Barbara Hudson*t, bár inkább a kisugárzása miatt. A hölgy elmondása szerint három fekete öltönyös férfi kereste meg a lakásán egyik este, hogy felajánlják neki: legyen egy UFO-kkal foglalkozó titkos szervezet tagja és kémkedjen nekik. Hogy meddig volt a szervezet tagja és hogy végül mire jutottak, az sajnos az idők homályába vész, de a hölgy egy kéziratot is hagyott az utókor számára *Szexi csészealj-emberek* címmel, amiben leírja szexuális és pikáns tapasztalatait az emberi kinézetű földönkívüliekkel…

A Los Angeles-i Centenary Kollégiumban alapított Repülő Csészealj Klub lánytagjai is úgy népszerűsítették magukat, hogy olyan fotókat készítettek, melyeken az eget fürkészik űrhajók után kutatva

Palacsinta az űrből

A wisconsini *Joe Simonton* 1961-ben éppen a csirkéit etette a farmján, amikor egy UFO jelent meg a háza felett, ami egyre lejjebb ereszkedett, és a férfi több alacsony embert látott rajta. Az egyikük vizet kért, míg a másik valamiféle palacsintát sütött a fedélzeten, amiből még a férfi is kapott. Érdekes, hogy a Légierő érdeklődött az eset iránt és elemezték az anyagot, ami egy közönséges földi palacsinta darabja volt. A férfi elbeszélését – bármilyen bizarr is – teljesen hitelesnek minősítették.

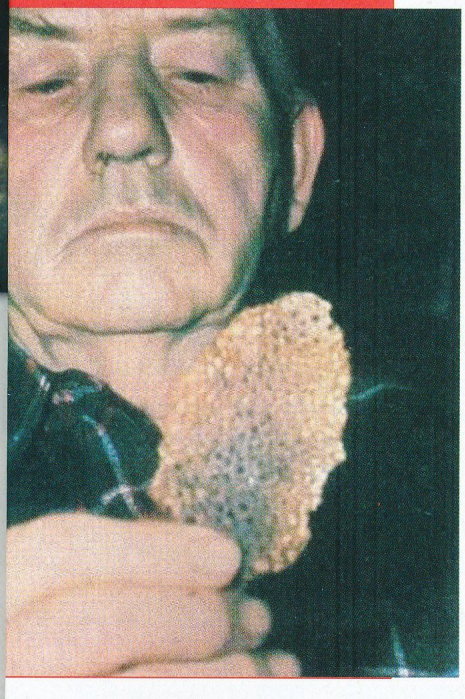

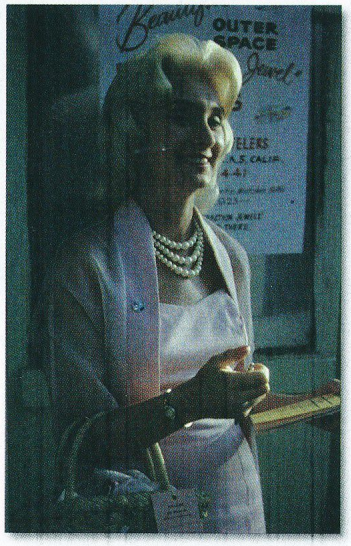

A Miss Out Of World nevű szépségverseny győztese, Daryle Nieman

Szekták és vallások

Szinte sejthető volt, hogy az idegenekkel való találkozások után lesz olyan, aki majd vallásos áhítattal kezeli az UFO-kat és szektát alapít. 1963-ban a texasi *Orville Gordon* fagyárát bezárták, de szerencséjére olyan földönkívüliek léptek vele kapcsolatba, akik felhívták a figyelmét a közelgő Armageddonra. Gordon megalapította az Outer Dimensional Forces nevű csoportját, majd a volt fatelep helyén egy UFO-leszállópályát épített, amelyet csak Noé bárkájának hívott. A fáma szerint ugyanis a kellő pillanatban ott szedték volna fel az űrhajóval Gordont és kiválasztottjainak csapatát, hogy túléljék a végidőket. A férfi a piacokon árulta a jegyeket az űrhajóra, és többen is csatlakoztak hozzá. Gordon végül fenyegető leveleket küldött egyes NASA alkalmazottaknak, amelyre még az FBI is felfigyelt. A városka az évek alatt terjeszkedni akart, azonban az UFO-leszállóhely útban volt, és megpróbálták felvásárolni a területet. Gordon azonban nem adta meg magát, és másokat is fenyegetni kezdett, míg végül bírósági ügy lett a dologból. Ám hogy mi lett a fickó sorsa, azt nem tudjuk, ugyanis az 1990-es évekre a helyiek már nem voltak tisztában a hollétével – talán elhunyt. Követői azonban még most is akadnak, ugyanis a mai napig üzemeltetik az atabase.info nevű webhelyüket, ahol továbbra is várják az Armageddont *Bárkabázis hadművelet* címszóval. Később még több UFO-szekta jelent meg, mint például a Raeliánus mozgalom, akik Istenekként kezelik az idegeneket, továbbá ott van a német Fiat Lux, amelynek tagjai a népszerű Fekete-erdőt választották gyülekező helyüknek, hogy a földönkívüliek megmentsék őket a Föld pusztulásakor. Sorolhatnánk még a képtelenebbnél képtelenebb történeteket, melyekből ma is akad bőven. Egyesek azt állítják, hogy a Marson harcoltak katonaként évtizedeken keresztül, míg mások évről évre ígérik a csatornázásaikban, hogy az idegenek nyilvánosan leszállnak, de jóslataik sorra befuccsolnak. Sajnos az UFO-kutatást mindig is bemocskolták az őrült fanatikusok és sarlatánok.

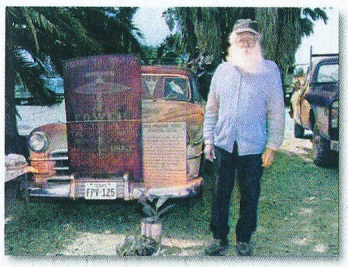

1963-ban a texasi Orville Gordon megalapította az Outer Dimensional Forces nevű csoportját

MISKOLCI LÁSZLÓ